



Heroldovky

No. 7

pondělí, 15. ledna 2018

Milé čtenářky, milí čtenáři,

v tomto vydání Heroldovek Vás čeká seznámení s naší školní psycholožkou a dozvíte se i mnoho zajímavých informací o panu školníkovi.

S potěšením oznamujeme, že na základě ankety jsme se rozhodli Heroldovky zasílat rovnou do Vašich e-mailových schránek.

Na závěr Vám všem přejeme to nejlepší do nového roku.



Veronika Peltrámová, Nikola Křepelková, Nikola Svinková

POZVÁNKA NA MATURITNÍ PLES

Dne 23. ledna 2018 od 19:00 hodin se bude konat už 51. maturitní ples naší školy ve velkém sále Lucerny. Součástí maturitního plesu je i imatrikulace prvních ročníků.

Slavnostní zahájení plesu proběhne s doprovodným orchestrem Golden B. B. Večer bude moderovat Oldřich Burda. Studenti, jejich příbuzní a kamarádi se mohou těšit na taneční vystoupení skupiny New Generation.

Během večera zazní proslov maturantů, se kterým vystoupí Tereza Krajňáková ze 4AL spolu s Jakubem Novosvětským ze 4CL.

Na závěr se mohou všichni těšit na půlnoční překvapení všech maturitních tříd, které nikdy nezklame.

Cena lístků:

- 200 Kč - stání
- 250 Kč - sezení druhá kategorie
- 320 Kč - sezení první kategorie

Lístky si studenti mohou zakoupit ve třídě 4AL (307) o velké přestávce.

Lístky na stání jsou v omezeném počtu a je možné, že na místě konání již nebudou k dispozici.

Nezapomeňte na After Party:

- 80 Kč lístek ve škole
- 100 Kč lístek na místě

Těšíme se na Vaši účast a přejeme prvním ročníkům i maturantům, ať se jim jejich ples vydaří!

Nikola Křepelková, Veronika Peltrámová



NOVÁ TVÁŘ V NAŠÍ ŠKOLE

Od 3. ledna tohoto roku se na naší škole můžete potkávat s paní Jitkou Tenklovou.

MEDAILONEK

Mgr. Bc. Ing. Jitka Tenková, školní psycholožka, má za sebou řadu pracovních zkušeností a nejenom z oblasti psychologie – zastupitel obce, referent zahraničního obchodu, pojišťovací poradce, ředitelka ZŠ a MŠ Bratronice. V současné době začala pracovat v oblasti školní a pedagogické psychologie jako školní psycholožka na naší škole. Její hlavní pracovní náplní je především:

- *psychologické poradenství studentům s osobními, výchovnými nebo výukovými potížemi;*
- *psychologické poradenství rodičům a zákonným zástupcům při potížích mezi školou, rodinou a studentem;*
- *spolupráce s pedagogy, aby se jim se studenty pracovalo co nejlépe a co nejefektivněji;*
- *práce s třídním kolektivem s cílem zajistit ve třídě co nejlepší sociální klima pro všechny;*
- *anonymní anketní šetření a průzkumy s cílem zkvalitnit systém výuky a přístup ke studentům ze strany školy;*
- *spolupráce s dalšími odbornými organizacemi a zprostředkování jejich služby;*
- *seberozvojové programy pro studenty - Tréma a strachy, Komunikace a prezentace, Relaxace.*

Přijďte za ní kdykoliv, když si potřebujete o čemkoliv promluvit nebo se poradit do studovny, kde Vám bude k dispozici vždy v úterý a ve středu.

Daniel Juránek

ROZHOVOR S PANEM ŠKOLNÍKEM PETREM STODŮLKOU

Proč jsme se rozhodli udělat rozhovor s panem Petrem Stodůlkou? Není pro nás totiž školníkem, ze kterého mají všichni strach a bojí se ho oslovit. Je pracovitý, pozitivní a ochotný vždy pomoci. Vážíme si jeho práce a děkujeme mu jménem všech zdejších studentů.

„Snažím se, aby všechno fungovalo a všichni měli, co potřebují, aby nás to všechny bavilo.“ Petr Stodůlka, školník OA Heroldovy sady

Jak jste se dostal k Vaší profesi?

Cestu jsem prošel docela zajímavou. Bude lepší začít druhou otázkou.

Co Vaše studium? Jak Vám šlo a co všechno jste studoval?

Před dvaceti lety jsem odmaturoval na gymnáziu z chemie, biologie a angličtiny. Ty předměty mě opravdu bavily, tak jsem šel studovat klasickou farmacii jako voják dnešní Univerzity obrany. Armáda svým studentům poskytovala organizační výhody a finanční příjem. Ve čtvrtém semestru ale zkouška z organické chemie naznačila, co potom zkouška z biochemie potvrdila - že se na to nehodím. Dva roky jsem pak pracoval jako laborant na katedře botaniky Faf UK v Hradci Králové, kde šlo zejména o zpracovávání a analýzy extraktů léčivých rostlin (klanopraška čínská, hlíva ústříčná, apod.). To byla velmi krásná práce, veškeré laboratorní sklo, veškeré chemikálie, veškeré metody, techniky a správa zázemí. Tam jsem se naučil i základy instrumentální analýzy pomocí HPLC, která dokáže během několika minut odseparovat většinu složek směsi a spektrálně je identifikovat. Tou dobou jsem se pohyboval ve studentském křesťanském hnutí a studoval i Bibli a víru. Z toho důvodu jsem se rozhodl vrátit do školy a pustil se do studia speciální pedagogiky na Univerzitě Hradec Králové. Jenže jsem opět ve čtvrtém



semestru zjistil, že pro mě má význam hlouběji studovat jakýsi meziobor sociologie, vývojové psychologie a teologie, jehož rozvrh jsem si určil sám a svou třídu jsem opustil. Pak jsem asi rok strávil v knihovnách a pracoval si na sesumírování podnětů, které mi ve škole dodali zkušení učitelé, abych si jako konečně udělal o životě jasno. Když mi začaly docházet peníze, hledání práce mě nebavilo, jednoduše jsem si na rok sedl

v Tesku za pokladnu, protože na to člověk nic speciálního umět nepotřebuje. Druhý rok jsem se v Tesku staral o cenovky a základní IT záležitosti. Potom se mi ozval spolužák, který mezitím farmacii dostudoval, jestli bych mu nechtěl dělat laboranta na vojenské toxikologii. O tom bylo rozhodnuto velmi rychle, takže jsem se vrátil k bílému plášti, ke sklu, přístrojům, chemikáliím a správě zázemí. Laboratoř byla zaměřená na vývoj a testování antidot proti vojenským jedům a pesticidům. Znamenalo to spočítat a navázat suroviny, uvařit z nich produkt, vyčistit ho, zanalyzovat a otestovat ve skle a pak na potkanech. Stálo tam na stole i HPLC, které nikdo nepoužíval, tak jsem ho uvedl do provozu a začalo se zase pracovat i na měření biochemických vzorků – potkaní krev, rozmixované mozky a bránice. Hlavně mozky, protože jedy účinkují v nervové soustavě – blokují enzym acetylcholinesterázu. Se zvířaty jsem naštěstí pracovat nemusel, ale dva potkany na svědomí mám, v etherové narkóze jsem jim odebral krev přímo ze srdce, protože jsem na měření potřeboval srovnávací vzorek. U toho jsem se třásl stresem docela dost. Z té doby jsem díky vedoucímu spoluautorem asi 20 vědeckých publikací otištěných v odborných zahraničních časopisech, což je mezi akademiky poměrně vzácné zboží. v laboratoři pak došlo k určitým organizačním přesunům a já se dostal do nové laboratoře Centra pokročilých studií, kde jsem byl ale většinu času sám a navíc byl pořízen hmotnostní spektrometr, kterému jsem se pro jeho složitost nechtěl věnovat. Do té situace se vloudil Facebook a já, jak říkám, proletěl zrcadlem do říše divů. Virtuální prostředí mi zpřístupnilo další úroveň poznávání života a sebe, a to mě doslova vystřelilo do vesmíru, odkud se už nešlo vrátit. Práce v laboratoři mě přestala zajímat úplně a přestal jsem být schopen se na ni soustředit. Když to nejméně slavné zestrucním, došlo na rozvod. Rodinné záležitosti se pro všechny staly zdrojem obrovského napětí, tak jsem se v zájmu klidu úplně oddělil. Zásluhy nebyly jen na mé straně a lépe to opravdu vyřešit nešlo. Hlavní účty jsou v pořádku. Duševně jsem byl po tom všem natolik rozstřelený, že jsem se rozhodl si udělat další prázdniny, protože bylo reálně možné, že to nepůjde přežít. Odstěhoval jsem se blíž lidem, se kterými jsem si rozuměl a navázal studiem nově objevených témat – nejbliž ke všem jsem to měl z Havlíčkova Brodu. Pak jsem se přesunul do Olomouce do krásné lesní chaty s krbem a pak do bytu do Jihlavy, kde už jsem po dvou letech zase začal být schopen fungovat. Zkusil jsem tam dva měsíce sestavovat světlomety do aut, ale k ničemu to nevedlo. A pak se objevila možnost dělat v Praze školníka, což mi vyřešilo úplně všechno, protože je to velmi pestré, nemusím nikam dojíždět, mám ve škole služební byt a v Praze jsem v centru historie i kultury.

Jaké jsou Vaše koníčky a záliby?

Vstup do virtuálního prostředí mi umožnil komunikovat s celým světem. To do té doby možné nebylo. Najednou jsem mohl diskutovat v Jihoafrické republice, v Pakistánu, v Kanadě. Najednou byly všude skupiny, kde se řešil život, postoje, hodnoty, témata, spirituální kultura. Všechno probíhalo přes rozhovory a probíhá dodnes. Hlavní zálibou je v tom smyslu konstelační psychologie a její psychosomatická podmíněnost, u které mě baví poznávat lidi kolem sebe a řešit sebe sama. Jde o základní princip, že člověk je zdravý či nemocen na základě emocí, které prožívá a to je téma, které má hloubku a je fascinující poznávat, co souvisí s čím. v Čechách to úspěšně zavádí do praxe MUDr. Jan Hnízdil.

A souvislosti jsou moje druhá vášeň. V tom ohledu jsem se naučil pracovat s mandalami, které jsou doslova zrcadlem emocí, které ani nevíme, že prožíváme a díky tomu je možné se průběžně korigovat, tlumit přebytečné, posilovat nedostatečné a poznávat život do větší hloubky

– takový je styl tradiční čínské medicíny. Má pro mě význam vědět, že se člověk cítí divně, nemocně nebo pod tlakem jen proto, že se nějak natočil Saturn, proběhla sluneční erupce nebo se blíží úplněk. Duše je neustále v pohybu, tělo na ni reaguje a není snadné s nimi vědomě držet krok. K tomu patří spousta zajímavých knih – Exupery, Pchu Sung Ling, Hesse, Jung, Orwell, Neil Gaiman, Mike Carey, Alan Moore.

A do třetice mám rád minerály, barevné kameny, každý je mi příjemný jiným způsobem a každý „opět“ dělá něco jiného. Mám jich asi sto a že nejsou levné, tak vrcholem je 60-ti gramový růžový rhodochrozit, který je čtyřikrát dražší než mé průměrné maximum tří set za kámen, ale odnést jsem si ho musel. Takže je mám narovnané kolem postele, různě se jimi obkládám a používám je ve zdravotním smyslu – cítit se fajn. Krása nesmírná :o)

Máte děti?

Nakolik jsem už 6 let mimo roli otce, protože mi přijde lepší neoživotat někdejší chaos, děti mám tři - Kubíkovi bude letos 11, Honzíkovi 9 a Norice 7. Dnes už se jim o domov stará vhodnější otec a jestli někdy přijde čas se setkávat a povídat, tak to nějak zvládneme.

Často Vás studenti vídají s paní profesorkou Rabochovou, jaké máte společné zájmy?

Paní profesorku jsem objevil v jedné virtuální skupině v době svého jihlavského pobytu. Různě jsme se potkávali v diskuzích pod články a na chatu, tak jsme si udělali výlet do Tábora a seznámili se osobně. Zájmy máme v podstatě totožné – konstelace, psychosomatika, sociologie, teologie, kvalita života, estetika, kultura. Podporujeme se v tom navzájem. Díky ní jsem tady.

Kolik Vám je let?

O jarní rovnodennosti mi bude 41. Začínám si pozvolna připadat dospěle.

Jak trávíte prázdniny? Máte také o prázdninách čas sám pro sebe?

O prázdninách vyrážíme na zajímavá místa. Většinou tam musí být koupání, zámek, park, hezké město a řádné ubytování – Velké Losiny, Lednice, Jindřichův Hradec, Františkovy Lázně, Třeboň, Český Krumlov. V srpnu jsme zkusili chorvatský Hvar letovisko Jelsa a bylo to luxusní. Teď k tomu možná přidáme česká naleziště křišťálů, vltavinů a ametystů. Času pro sebe mívám v průběhu roku poměrně dost. V podstatě jsem ho měl dost vždycky. O dovolené to bývá třetí den, kdy mě tělo ráno zvedne, odvede nazdařbůh do přírody a vracím se až večer. Připadá mi to pozoruhodné, ale bránit se tomu nejde. Když jsem mívával své prázdniny, dělal jsem celodenní výpravy do přírody sám. Asi už mám nějaký reflex, vychodit všechno staré a nadýchat se nového.

Jaké jsou Vaše nejlepší zážitky ze školního prostředí?

Nejvíce zážitků mám s paní uklízečkou z patra 300. Nedařilo se jí rozumět, jak by měl její úsek vypadat čistý a mě se nedařilo jí to vysvětlit. Jako nejlepší zážitek to nevypadá, ale naučil jsem se tím bavit. Pak mám rád takové ty náhody, kdy někdo narazí do sloupu nebo zakopne, protože je zamyšlený nebo nedává pozor. Nebo když se stane něco odzbrojujícího, jako že spadnou klíče do výtahové šachty. To je nejroztomilejší.

Jakou jste zažil na škole největší havárii?

O vánočních prázdninách 2014 bylo ve škole ubytovaných 200 evropských křesťanů. A ucpal se hlavní odpad. Vylil se na chodbě před tělocvičnou. Když kdysi dělali novou ulici, nějak ty odpadní přípojky nezvládli a všechny se časem ucpaly. Pan ředitel naštěstí dohonil řemeslníky, kteří chodník rozebrali a opravili to. To byl hodně intenzivní zážitek. Sem tam někde přeteče trochu vody, což nemívá větší následky. A jinak jsou to jen drobnosti.

Čím Vás dokáží studenti nejvíce rozhořčit? I když jsme Vás našťvaného ještě nikdy neviděli.

V Tesku mě při inventuře pozorovali kolegové, jestli mě ta pochybná čtečka kódů dokáže konečně vytočit a řeknu nějaké to slovo, které chtěli slyšet, ale nedokázala to. Baví mě život přijímat, jak přichází, protože všechno má svoje důvody, které se potřebují uskutečnit. Někdy je to absurdní, ale vždycky to svou cestu najde. Mám na takové věci poměrně velkou kapacitu. Studenti jsou tady ve škole všichni fajn. Baví mě se toho všeho účastnit. Že někdo křečkuje v lavici igeliťáky, je jeho sláva. Kdyby odpadky končily v koších, určitě by se všem žilo líp, ale nic důležitého to není. A když někde najdu nějaký neřád, použiji Cruciatu.

Děkujeme Vám za vyčerpávající odpovědi.

Daniel Juránek